

De Tuin (8)

Gina :

De herfst is voorbij.

Midwinterfeest:

Feest van Lichten en Sterren

en van de gloed in de holten van het Hart.

Wij her-inneren.

Luk :

Wintervuur

Donkere silhouetten verheffen zich tegen een
grijzend blauw, brozend licht. Dichte deuren en gesloten
ramen. Er gebeurt een vertraging om te herschikken.

Er ontstaat een stroming, de richting is naar binnen, naar
het vuur in de haard en in het hart. Het is winter nu.

En ik herinner andere ijsgetijden, bomen
en water als onder glas verborgen, witte ruimten.

www.advaita-avadhuta.eu

Ik herinner ook hoe ik honger leed, wolven hoorde,
eenzaam was achter mijn bevroren muren, nachten lang.

Nu zijn er anderen die lijden. Ik moet hen weten,
niet vergeten hoe het was, nog niet zo lang geleden.

En ik herinner de diepe monnikengezangen
op de bevroren hoogvlaktes van een ander leven.

Ook dat mag ik niet vergeten : hoe die liederen naar
de hemel riepen, traag verhoord, vreemd beantwoord werden.

Nu zijn er anderen die met mij bidden, luisteren
naar glinsterende fluisteringen, ruisende ruimte.

Er gebeurt een verlichting, een richten naar binnen, naar
't vuur in de diepte, in de wortels. Het is winter nu.

Donkere silhouetten verzachten zich tegen een
hemel vol schromend licht. Achter de gesloten deuren
brandt nog steeds vuur in de haard, in de wachtende harten.

Luk Heyligen